

ЗВЕЗДИНА ШАМПИОНСКА ТИТУЛА

ШАМПИОН СРБИЈЕ

1946

РЕЧ ПРЕДСЕДНИКА

Драги пријатељи,

ФК Црвена звезда у својој ризници има мноштво значајних трофеја, а један до скоро није добијао важност коју заслужује. Реч је о титули шампиона Србије из 1946. године. Сада желимо то да исправимо и због тога је пред вама публикација која има за сврху да јавности што више приближи ту значајну титулу која је у рангу са свим досадашњим. Публикација је садржајна па је сачувајте и до детаља ишчитајте код куће.

Тим поводом наш клуб се обратио Фудбалском савезу Србије у децембру 2016. године, како бисмо добили формалну потврду и могућност да озваничимо ту титулу, али до данас нисмо добили никакав одговор. Због тога је клуб преузео следеће кораке, прибавио одговарајућа мишљења и на основу тога донео одлуку да се титула првака НР Србије у клубској евиденцији заведе као титула националног ранга.

Јасно је да смо на терену освојили титулу 1946. године. Због тога не треба да се чека како би се титула признала и нама, јер је она поштено освојена на терену залагањем и напорним радом наших тадашњих првотимаца на терену.

У формално-правној документацији државе Србије нема разлога да и нама титула не буде призната. Детаљно ћете се и са правног и са историјског становишта у овој публикацији уверити у валидност наше одлуке.

Тако да у овом тренутку у званичној клубској евиденцији Звезда има Првенство НР Србије 1, Првенство ФНРЈ и СФРЈ 19, Првенство Србије и Црне Горе 5, Првенство Републике Србије 4 што је укупно 29 титула националног ранга.

С поштовањем,
Светозар Мијаиловић
Председник ФК Црвена звезда

ЗАШТО САДА?

У богатој историји српског фудбала првенство НР Србије 1945/1946. је неправедно запостављено и заборављено. Шира спортска јавност је почела да се интересује за овај догађај тек последњих година када је Црвена звезда поднела иницијативу пред ФСС да се титула првака НР Србије 1946. евидентира као титула националног ранга.

Још у првим годинама развоја клуба, Црвеној Звезди је овај трофеј био изузетно важан, и увек је посебно истицан. Тако већ у првој монографији С.Д Црвена Звезда 1945-1955 у тексту „Црвена Звезда наш најбољи фудбалски колектив“, издвојено је посебно поглавље „1946-првак Србије“ а у збирној табели „Пласман тимова у првенственим и куп такмичењима 1945-1955“ уписано је да је Црвена Звезда била првак НР Србије 1946. и Првак ФНРЈ 1951. и 1953. Такође, то да је Црвена Звезда била шампион НР Србије 1946. уписано је и у клупској монографији из 1985., 2005., али и у многим другим документима који говоре о историји Црвене Звезде. Након укидања савезних држава и заједница (СФРЈ, СРЈ, СЦГ), од 2006. године Србије ја самостална држава. Тада је формирана је и фудбалска лига Србије, па су се аутоматски стекли услови да се првенство НР Србије 1945/1946. у евиденцији Фудбалског савеза Србије заведе као такмичење националног ранга, а титула првака упише Црвеној Звезди, али то се није догодило. У новије доба интересовање за Првенство НР Србије 1945/1946 обновља се пре 10-так година. Бранислав Јоцић, члан секције ветерана Црвене Звезде, хроничар спорта и историчар фудбала припремао је биографију Рајна Митића – „Рајнов пут до Звезда“, када се и упознао са првим послератним првенством на територији Србије. Након тога више година је радио на истраживању и

прикупљању документације о овој сезони. Резултата тога је је обиман елаборат и изложба у холу клупског музеја. Тада је по први пут шира Звездашка, а и спортска јавност имала прилику да сазна како је првенство НР Србије организовано и како се одвијало. Приложени су оригинални записници записници са утакмица, старе фотографије,... а посебан утисак остављају бројни новински наслови који извештавају о томе да је Црвена Звезда постала првак Србије у фудбалу, што сведочи колико је првенство НР Србије било значано тада у спортској и друштвеној јавности. Ово је био први корак да се интересовање за првенство НР Србије 1945/1946 обнови у широј звездашкој и спортској јавности. Од тада се о томе много више говори, све више је новинских чланака и иступа клупских званичника који говоре о овом првенству, чак је и једини данас живи, члан тадашње генерације Црвене Звезде, Малиша Петровић говорио својим сећањима на то првенство. Скупштина клуба је 2017. Године усвојила предлог да се покрене иницијатива пред ФСС да се титула првака НР Србије 1946. евидентира као титула националног ранга. Од тада је прошло више од годину дана, а није стигао никакав званичан одговор на од стране ФСС-а, међутим Црвена Звезда има обавезу и одговорност пре свега према играчима који су ту титулу освојили на терену, а потом и члановима и навијачима клуба, те не сме да седи скрштених руку. Титула Првака Србије 1946. је неизбрисиви део историје, и није нечији хир или омаж. Титулу су освојили момци на терену, заслужено, на разореним теренима без траве, због чега су се многи повредили, сам Рајко Митић је био седам месеци одсутан због повреде. То је био трновит пут и дужни смо да истрајемо због због њих јер су то заслужили.

ПРВЕНА ЗВЕЗДА ПРВАК СРБИЈЕ У ФУТБАЛУ

Железничар се као други квалификовао за Савезну лигу Металац је трећи бољом разликом голова

Завршена су такмичења за фудбалски првенство Србије. После низа узбуђајућих и оштрих игара, као и изненађења, добијен је првак. То је „Црвена звезда“. Фудбалски првак Србије изабрао је само једну утакмицу против „Борца“ у Чачку. Док

био играч од „Јединства“ заузима боље место. „Борца“ је одлично почео победом над „Првом партијом“ и протрчао се као одличан партнер. Али због учествовања са играчима који су због неправилне регистрације морали би

показало се да фудбал у укупној класи београдског фудбала. Дефинитиван изглед табеле:

Тим	И	П	Н	Г	ГД	ГП
1. Црвена звезда	5	4	0	1	16	4
2. Железничар	5	3	0	2	8	10
3. Металац	5	2	1	2	12	4
4. Раднички	5	2	1	2	9	5
5. Борца	5	1	1	3	5	13
6. Јединство	5	1	1	3	3	17

„ЦРВЕНА ЗВЕЗДА“ — ФУТБАЛСКИ ПРВАК СРБИЈЕ
Клема, с лева на десно: Младен Капетановић (десни голман), Рајко Митић (десни полућка), Младен Капетановић (центар, голман), Мионир Петровић (леви беџ), Љубомир Лошњић (леви беџ), Стоја, с лева на десно: Ђуро Хорватинковић (лево крило), Митић (лево крило), Коста Томашевић (десни крило), Светозар Антонијевић (лево полућка), Јован Језаркић (центар), Бранко Станковић (десни беџ).

Је две остале борбе решио заслужено у своју корист. Треба подвући да је ова екипа знатно отекла од осталих учесника. Тим првака пред крај првенства, дошао је до пуног парада у пролеће. За две утакмице успео да постигне четири гола, а примио само један гол. Други на табели „Железничар“ и по игри и по резултатима и саставу свога тима потпуно је заслужено да буде иа „Црвена звезда“ и са њом претставља Фудбалско првенство Србије у претстојећем пролећном првенству. Његов тим има једног од најбољих вратара Србије који претставља ову екипу имаће прилика да се потпуно опнема и опрема ступи у велике борбе. Треће место припало је „Металцу“ захваљујући бољој голманској игри. Он се квалификовао за улазак у републиканску лигу. Овај тим је у првенству показао променљивост.

ти кажњени, губито је од своје прве снаге и почео да бележи неуспехе са неуспехом. На последњем месту је „Јединство“ из Смедерева, које је на изјављеним утакмицама показало да се чиме озбиљно полети са својим противницима. То је тим који обећава. Може се рећи да је карактеристика овог фудбалског првенства била у томе што су до последњег кола кандидат за треће место били: „Металац“, „Раднички“, „Борца“ и „Јединство“. Иначе ово првенство није дало ни један тим који је учествовао у њему без великог неуспеха. Иначе

Веслачки четворбој Београд — Земун — Панчево — Смедерево, показао је да су Панчевци најбољи

Први пут после 1940 веслачки стадион на Ади Циганлији је оживео. Пред око 250 гледалаца на скраћеним трибинама и десетинама клица на обалама дуж Саве, на стаји од Мисина до Чуваршице, извршила се трка 24 екипа — укупно 80 веслача и десетак кормилара. Такмичење је обимно да је прво место толиког нивоа година — успео Велика окупација да се у једном чамцу весла у две узастопне тачке. Слаба телефонска веза није допустила да синкер (који је говорио кроз обичну трубуну) успе да анимира гледалце. За организацију целог такмичења Београд има једну од најбољих и најширих веслачких стаја у Југославији. Дрени ток зеленисте Саве, равна и сјајна обала Аде Циганлије, омогућиле извођење и најлепших ретата. Пожељно би било да овога лета ту изађемо најбоље веслаче Југославије.

Победнички синкерски четворца „Црвена звезда“: с десна на лево Бана Иво Дреновац и Пера Станић — прваци, Мина Радојевић — првацица. ТВОЈА ЉУБАВ. НАША СНАГА.

Партизан на турнеји ниже успех за успехом Југословенски веслачки

ОВАКО ЈЕ ОСВОЈЕНА ТИТУЛА

После одигравања првог послератног државног фудбалског турнира у фудбалу од 2. до 9. септембра 1945. године, које је освојила репрезентација Србије, стекли су се услови за одигравање првих регуларних утакмица клубова из свих република. Након низа успешних приредби које су се у појединим гранама спорта одиграле за време лета, Фискултурни одбори су расписали и такмичења у фудбалу и направили систем такмичења.

У Србији се играло по окрузима и градовима. Прво регуларно и званично првенство НР Србије започето је 30. септембра 1945. године у првој зони, првенством округа Београда. ФОБ (Фискултурни одбор Београда) је такмичење организовао по групама. У елиминационој фази играло је 15 клубова који су били распоређени у групе „Сава“ (Раднички, Београд, Поштар, Ботип, Бродарац, Грабевинац и Космај) и „Дунав“ (Црвена звезда, Металац, Борац, Графичар, Слобода, Дрводељац, Врачар и Железничар). После завршеног јесењег дела првенства, у групи „Дунав“ прва је била

Црвена звезда, испред Металца, а у групи „Сава“ најбољи су били Раднички и Београд. Најбољи стрелац првог дела првенства био је фудбалер Црвене звезде Коста Томашевић који је постигао 21 гол.

Финални део првенства одигран је на пролеће, и у њему су учествовала по два првопласирана клуба из сваке групе, као и првак из групе „Земин“, Сремац. Завршница првенства Београда одиграна је по једноструком бод систему од 17. марта до 5. маја 1946. године. После одиграних пет утакмица, прво послератно првенство Београда је освојио ФД Металац испред ОФД Црвена звезда. Ова два клуба освојила су исти број бодова, али је Металац имао бољу гол разлику. На тај начин, Металац и Црвена звезда су се квалификовали за завршницу првенства НР Србије. Прваци својих округа у Србији били су: Борац из Чачка (Чачански округ), Раднички из Пирота (Пиротски округ), Јавор из Јагодине (Моравски округ), Будућност из Ваљева (Ваљевски округ), Закић из Крушевца (Крушевачки округ), Железничар из Ниша (Нишки округ), Каћуша из Куршумлије (Топлички округ),

Коста Стаменковић из Лескова (Лесковачки округ), Рудар из Костолца (Пожаревачки округ), Слобода из Ужица (Ужички округ), Раднички из Шапца (Шабачки округ), Раднички из Крагујевца (Крагујевачки округ), Јединство из Приштине (Косовски округ).

Завршно првенство НР Србије почело је 19. маја, а завршено је 30. јуна 1946. године. Пропозиције су изгледале овако: Након последњег кола биће проглашен званични првак НР Србије у фудбалу, први и други ће се квалификовати за Државно првенство ФНР Југославије за сезону 1946/47, а трећи ће се директно пласирати у Републичку лигу НР Србије. За завршно првенство НР Србије квалификовали су се: Црвена звезда и Металац (Београд), Борац (Чачак), Железничар (Ниш), Јединство (Смедерево) и Раднички (Крагујевац). Своју прву утакмицу Црвена звезда је одиграла против Борца у Чачку 19. маја и доживела је пораз резултатом 2:1, и то је био и једини пораз нашег клуба у финалном

такмичењу. На следећој утакмици, 16. јуна, Црвена звезда је победила градског ривала Металац са 1:0, а потом је победу забележила и на гостовању, 23. јуна, против Радничког (2:1). Следећа победа забележена је у Београду, 27. јуна против Јединства, и то чак 8:0. Последња и одлучујућа утакмица играна је у Београду 30. јуна, а Црвена звезда је савладала Железничар са 4:1. На тај начин, Црвена звезда је заслужено освојила своју прву титулу првака НР Србије од свог постојања, и та титула јој је омогућила и квалификацију и учешће у првом државном првенству ФНРЈ у фудбалу. Црвена звезда је имала и најбољег стрелца финалног такмичења — у питању је био Језернић, који је постигао седам голова.

СВЕТИСЛАВ ГЛИШОВИЋ

српски и југословенски фудбалер,
тренер ФК Црвена звезда (1946-1948)

Рођен је 17. септембра 1913. године у Београду. Други тренер Црвене звезде (наследио Бранислава Секулића) Овај истакнути фудбалски стручњак је две сезоне провео у Црвеној звезди, а водио је и грчке клубове Панатинаикос и Арис и швајцарски Грасхоперс. Био је играч легендарне навалне БСК-ове тзв. „Плаве машине“ уз Тирнанића, Вујадиновића, Марјановића, Божовића... Са БСК-ом је освојио свих пет титула државног првака (1931, 1933, 1935, 1936, 1939), а најбољи лигашки стрелац је био у сезони 1939/40 са 10 датих голова на десет утакмица. За репрезентацију Југославије је одиграо 21 утакмицу и дао девет голова. Био је истакнути фудбалски стручњак и теоретичар. У САД је објавио књигу „Студија модерног фудбала“. Умро је 10. марта 1988. године у Паризу.

Осим титуле шампиона 1946. године, Звезди је донео и први Куп у историји 1948. године.

У недељу у Београду играју за првенство Србије „Црвена звезда“ и „Металац“

У недељу, 16 јуна, игра се пуно кола утакмица за фудбалско првенство Народне Републике Србије. У Београду се састају „Црвена звезда“ и „Металац“ који држи првенство. После појачања за ову утакмицу резултат је 1:0. Последњи стрелац Београда је Језернић. Истог дана играју и „Борац“ и „Чачак“ и „Раднички“.

**ПРВА ФАЗА,
ПРВЕНСТВО ОКРУГА БЕОГРАДА,
ГРУПА „ДУНАВ“**

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА	7	6	1	0	68:7	13
МЕТАЛАЦ	7	6	1	0	36:5	13
БОРАЦ	7	5	0	2	19:12	10
ГРАФИЧАР	7	3	1	3	7:7	7
СЛОБОДА	7	2	1	4	9:23	5
ДРВОДЕЉАЦ	7	1	1	5	19:24	3
ВРАЧАР	7	1	1	5	10:40	3
ЖЕЉЕЗНИЧАР	7	1	0	6	8:49	2

**ФИНАЛНИ ДЕО
ПРВЕНСТВА
БЕОГРАДА**

МЕТАЛАЦ	5	4	1	0	19:2	9
ЦРВЕНА ЗВЕЗДА	5	4	1	0	15:3	9
БЕОГРАД	5	2	1	2	6:10	5
БОРАЦ	5	2	1	2	6:12	5
РАДНИЧКИ	5	1	0	4	4:16	2
СРЕМАЦ	5	0	0	5	1:11	0

**ЗАВРШНО
ПРВЕНСТВО
СРБИЈЕ**

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА	5	4	0	1	16:4	8
ЖЕЛЕЗНИЧАР (НИШ)	5	3	0	2	6:10	6
МЕТАЛАЦ	5	2	1	2	12:4	5
РАДНИЧКИ (КГ)	5	2	1	2	9:5	5
БОРАЦ (ЧАЧАК)	5	1	1	3	5:13	3
ЈЕДИНСТВО (СМЕДЕРЕВО)	5	1	1	3	3:17	3

Горе: Хорватиновић, Крстић, Томашевић, Атанацковић, Језерчић, Станковић,
Доле: Ђајић, Митић, Кашанин, Петровић, Ловрић

СРБИЈА- И ТАДА И САДА

Друга југословенска држава је имала три устава: Устав ФНРЈ из 1946. године и два устава СФРЈ из 1963. године и 1974. године.

Након Другог светског рата и избора одржаних у новембру 1945. године, Уставотворна скупштина је конституисана и одмах на првој седници је донела Декларацију о проглашењу ФНРЈ, којом је и формално укинута монархија и којом се ДФЈ прогласила републиком са промењеним називом ФНРЈ. Уставом ФНРЈ из 1946. године је уведено федерално државно уређење. Федерација се састојала од шест федералних јединица: Народне Републике Србије, Народне Републике Хрватске, Народне Републике Словеније, Народне Републике Босне и Херцеговине, Народне Републике Македоније и Народне Републике Црне Горе. У чл. 2 Устава ФНРЈ је такође наведено да Народна Република Србија има у свом саставу Аутономну покрајину Војводину и Аутономну косовско-метохијску област.

Таква структура федералног територијалног уређења остаје и у друга два устава друге југословенске државе само са промењеним називом државе СФРЈ.

Након краха друге југословенске државе и насилног отцепљења четири југословенске републике (федералне јединице) од СФР Југославије, Република Србија од 1992. године наставља свој живот у федерацији (СРЈ) са Републиком Црном Гором. Након тога, СРЈ престаје да постоји и Србија и Црна Гора, некадашње чланице федералне државе, 2003. године закључују споразум о државној заједници СЦГ која траје до 2006. године када је Црна Гора иступила из Заједнице и од када Република Србија наставља самостално постојање.

Континуитет постојања српске државе од ФНРЈ, преко СФРЈ и преко СРЈ и СЦГ до данашње потпуно самосталне државе Републике Србије је неспоран. То додатно потврђује и ратификовани Споразум о питањима сукцесије који је закључен у Бечу 2001. године, којим је прописано да „Босна и Херцеговина, Република Хрватска, Република Македонија, Република Словенија и Савезна Република Југославија, представљају пет суверених равноправних држава сукцесора бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије“. Уставни континуитет српске државе несумњиво постоји,

а оспорити тако нешто значило би и негирати чињеницу постојања српске државности (још од Немањића) и уставности (још од Сретењског устава) кроз историју до данашњих дана. Мада су мењани називи држава у чијим оквирима је постојала, као и облици владавине, облици политичког режима, облици територијално-политичког уређења, облици државне власти, континуитет српске државности и уставности је неспоран.

У прилог оваквог закључка говори и чињеница да је Народна Република Србија за све време трајања тзв. друге југословенске државе имала своје државотворне прерогативе, односно законодавну, извршну и судску власт. Наиме, Народна Република Србија је имала свој Устав, Уставни суд, Народну скупштину која је бирала Владу Републике Србије, која је вршила извршну власт на територији Народне Републике Србије, именовала судије у Републици Србији, доносила законе који су се примењивали на територији Народне Републике Србије. Управо су ови органи власти Народне Републике Србије у одговарајућим историјским тренуцима доносили одговарајуће државотворне одлуке, као што је било и 1992. године када је након насилног отцепљења четири југословенске републике донета одлука да се настави живот у федерацији са Републиком Црном Гором која је имала званични назив СРЈ. Оно што је још битно истаћи јесте да су се рецимо законодавни акти који су донети за време постојања Народне Републике Србије примењивали и након престанка постојања СФР Југославије на територији Републике Србије, па је такав рецимо пример Кривичног закона Републике Србије који је био на снази све до 2005. године.

Сходно свему наведеном, а као што је то већ истагнуто, и поред више промена облика државног и политичког уређења, од момента стицања независности Србије 1878. године, па преко Краљевине СХС, затим Краљевине Југославије, потом периода комунистичке владавине од 1945. године па преко облика државних заједница са Републиком Црном Гором, до поновне потпуне самосталности Републике Србије 2006. године, постоји историјски, а што је још важније и државно-правни континуитет српске државе.

ПРАВНА КОМИСИЈА ФК ЦРВЕНА ЗВЕЗДА

ИМАМО МИЛЕ БЈЕЛАЈАЦ КОНТИНУИТЕТ

Као и после Првог светског рата када су биле драстично промењене околности друштвеног и политичког живота, Србија је на свом традиционалном простору проживљавала период новог конституисања. Многе делатности су се обнављале постепено и у привременим формама. Демократска Федеративна Југославија и њена прва влада која је функционисала од марта 1945. на бази претходног споразума представника народно-ослободилачког покрета у земљи и избегличке владе у Лондону, била је први послератни оквир у коме се нашао простор Србије по ослобођењу од окупатора. Овиме је премошћена дилема око континуитета југословенске државе без обзира на промене у правцу федерализације. Претходно, Србија је била последња која се у новом оквиру конституисала као федерална јединица одлуком Антифашистичке скупштине народног ослобођења (АСНОС) 11. новембра 1944. У тада формирану српску владу нису уведени представници из Војводине и са Косова и Метохије. Све до доношења Устава Србије 1947. године, за републику су важиле одлуке АСНОС. У међувремену, у владу Србије укључени су у јулу 1945. представници покрајине Војводине и области Косова и Метохије, док је највишом државном одлуком питање Санџака решено у марту 1945. тако што је та област подељена између републике Црне Горе и Србије.

На Трећем заседању АВНОЈ-а, у августу 1945. донете су одлуке о његовој трансформацији у привремену Народну скупштину ДФЈ. Ова скупштина ће функционисати до избора после којих је формирана Уставотворна скупштина. Поменимо да је све до 29. новембра функционисало и краљевско намесништво у име краља Петра II.

Међутим, и поред тога што је 1945. године дошло до промене државног и политичког уређења на територији бивше Краљевине Југославије, па самим тим и на територији Републике Србије, треба истаћи да постоји неспоран историјски и државни континуитет између државних творевина које су постојале на територији Републике Србије почев од добијања независности за Србију на Берлинском конгресу 1878. године, па

надаље, укључујући ту и Народну Републику Србију која је била федерална јединица у оквиру државних облика који су постојали за време комунистичке владавине од 1945. па надаље, као и данашњу Републику Србију која управо своје државне прерогативе укључујући и питање територије повлачи из свих облика државно-политичких уређења који су постојали на територији Србије, почев још од 1878. године.

Иначе, након завршетка Другог светског рата, у условима овог привременог, прелазног стања на простору целе ДФЈ отпочеле су многе друштвене активности, обнова земље, враћање ратног стања у мирнодопске токове, па и обнова форми разоноде и спорта. Прва послератна фудбалска сезона била је републичког карактера као у осталом и у другим републикама све до јесени 1946. када је отпочело прво заједничко фудбалско првенство. Фудбалски савез Југославије основан је у поратном периоду тек 8. септембра 1948. године. До тада су одигране две фудбалске сезоне. У првој послератној сезони која се играла само по републикама, титулу је освојио новоформиран клуб „Црвена звезда“.

МИЛЕ БЈЕЛАЈАЦ
политиколог, доктор историјских наука
и универзитетски професор, директор
института за новију историју Србије

Након свестране анализе свих позитивно правних прописа који су били на снази на територији данашње Републике Србије од 1945. године па надаље, полазећи од неспорних чињеница, а уз узимање у обзир и упоредно правних решења истих или сличних правних питања, дајемо следеће образложено

ПРАВНО МИШЉЕЊЕ

У такмичарској сезони 1945/46 у фудбалском спорту није постојала савезна фудбалска лига, већ су народне републике организовале фудбалска првенства — лиге, у којима су се такмичили клубови са територије народних република. Осим тога, у јесен 1945. године када је почело Фудбалско првенство Народне Републике Србије, уставноправно, а ни фактички, још увек није настала Федеративна Народна Република Југославија (ФНРЈ), већ је постојала Демократска Федеративна Југославија (ДФЈ) која је функционисала на основу привремених аката донетих на Другом заседању АВНОЈ-а. Заправо, у то време, народне републике које су чиниле ту привремену државу (ДФЈ), биле су засебни правни субјекти — носиоци суверенитета из кога су црпеле и могућност организовања фудбалских првенстава на својим територијама. На Трећем заседању АВНОЈ-а одржаном у августу 1945. године донете су одлуке о припремама за Уставотворну скупштину која је након одржаних избора заседала у периоду од 29. новембра 1945. до 1. фебруара 1946. године. Тада је донета Декларација о проглашењу ФНРЈ и услед тога је тек такмичарске сезоне 1946/47 одржано прво фудбалско првенство те новоформиране државе.

Неспорно је да је Фудбалско првенство Народне Републике Србије у такмичарској сезони 1945/46 одржано у време када је та република била једини државни и правни ентитет чији су органи вршили суверену власт на територији Србије, тако да је то фудбалско првенство имало национални карактер, исти какав има и данашње фудбалско првенство Републике Србије у коме су се тада и данас такмичили клубови са територије Србије. Тако чињенично стање поткрепљују истоветни случајеви у другим републикама бивше тзв. друге Југословенске државе. Имајући у виду да је Народна Република Србија која је свој међународноправни суверенитет унела у каснију ФНРЈ, тај суверенитет црпала из суверенитета Кнежевине, касније Краљевине Србије, као међународно признате државе још од 1878. године, нема разлога да се такав правни континуитет не призна Фудбалском првенству Народне Републике Србије одржаном у такмичарској сезони 1945/46. Том приликом, поред околности да никакво друго клупско фудбалско првенство националног типа није постојало на територији Србије, мора се нагласити чињеница да није било никаквог клупског фудбалског националног првенства на нивоу федеративне државе, све до јесени 1946. године, што је сасвим логично, пошто је та федеративна држава и настала тек 1946. године. Разлог више за признавање аутентичности и важности фудбалског такмичења — првенства Народне Републике Србије и освојене титуле шампиона је и чињеница да је Фудбалски савез Југославије основан тек 8. септембра 1948. године, а да су другим фудбалским клубовима признате титуле шампиона — првака фудбалских првенстава Југославије у такмичарским сезонама 1946/47 и 1947/48, иако у то време није постојао Фудбалски савез Југославије чији је правни следбеник данашњи Фудбалски савез Србије

Из свих претходно наведених разлога, може се сматрати да је ФК Црвена звезда била освајач националног фудбалског првенства Србије у такмичарској сезони 1945/46 и да се тако освојена шампионска титула мора признати као званична титула шампиона Србије у фудбалу за такмичарску сезону 1945/46.

РЕЧ ШАМПИОНА ИЗ 1946. ГОДИНЕ

Фудбалер који је у Црвеној звезди од првог дана њеног оснивања, једини живи сведок подизања првог пехара у Звездиној историји 1946. године —

Миодраг Малиша Петровић.

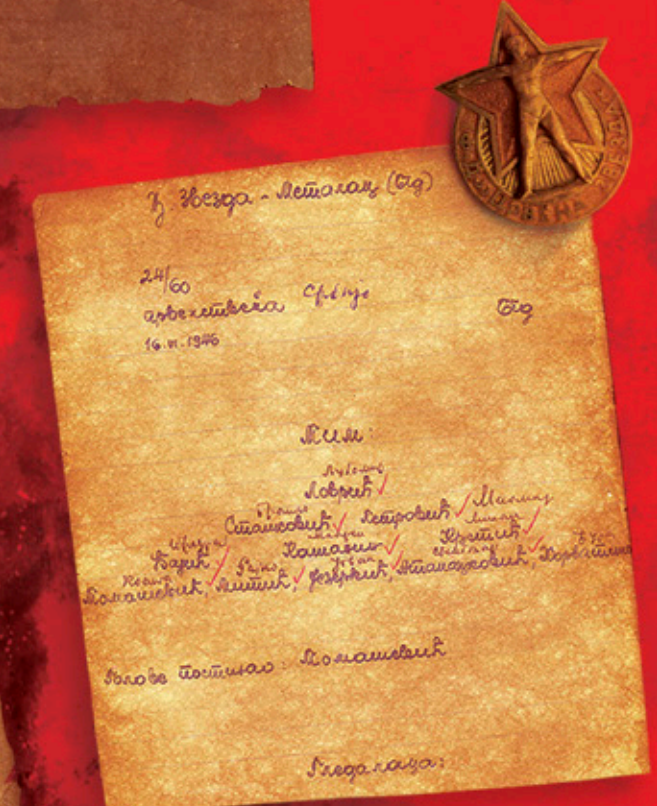
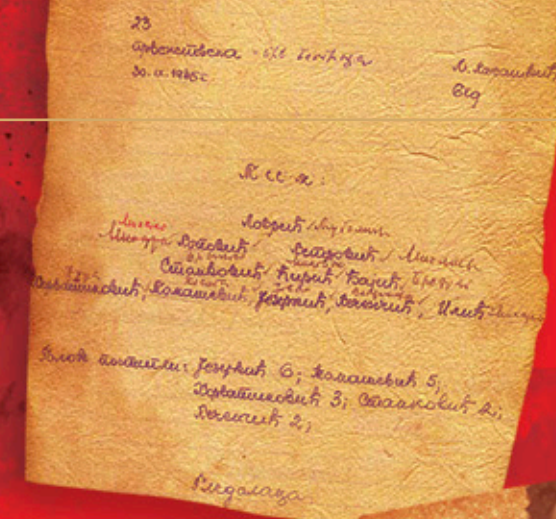
— Одмах по оснивању народ је заузео Црвену звезду. Где год да смо играли у нашој земљи увек су нас дочекивали на најлепши могући начин. Није ни чудо, у то време није ни било других великих клубова, зато су нас толико волели. Сви који су били наклоњени фудбалу волели су Црвену звезду. У завршном првенству Србије на наша гостовања долазило је пола Србије да нас бодри. У послератном времену на стадиону је било много војника па кад Звезда постигне гол запуца пет хиљада рафала како се прославило — присећа се Петровић и наставља:

— На наше тренинге већ у првој сезони долазило је и по неколико хиљада људи како би нам пружили подршку. Људи су нас волели јер су у нама видели Србе, српски тим. На улици су нас заустављали, грлили и љубили. Могу да тврдим да је 90% Србије навијало за Звезду. А онда је уследила и круна сезоне — освајање шампионске титуле. Ми смо титулу зарадили на мечу против Железничара. На стадиону нас је дочекала маса која је узвикивала: „Шампиони, шампиони“. Победили смо резултатом 4:1 и заслужујемо да се та титула памти и данас — поручио је Петровић.

КО СУ НАШИ ШАМПИОНИ

Играчи, број наступа и број голова:

Атанацковић Александар	4	(2)
Дракулић Миленко	6	
Ђајић Предраг	13	(6)
Илић Михајло	2	
Језеркић Јован	6	(15)
Кашанин Младен	13	(1)
Крстић Милан	9	
Ловрић Љубомир	16	
Митић Рајко	11	(5)
Петровић Миодраг	1	
Петровић Миомир	16	
Печенчић Владимир	12	(14)
Поповић Михајло	8	
Савић Миодраг	3	(1)
Скерлић Драгомир	2	
Спајић Љубиша	3	
Станковић Александар	3	
Станковић Бранко	9	(2)
Тасић Момчило	1	
Томашевић Коста	16	(39)
Ђирић Милован	12	(3)
Хорватиновић Ђура	9	(8)
Шапинац Момчило	4	(3)
Сисак	1	

1968-

2015-2016

19

2000-20

1957

2005-2006

1988

1995

1955-19

1958-19

1990-

